शुनहोत्रो भारद्वाजः।इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

य ओजिष्ठ इन्द्र तं सु नो दा मदो वृषन्स्वभिष्टिर्दास्वान्।
सौवश्व्यं यो वनवत्स्वश्वो वृत्रा समत्सु सासहदमित्रान्॥ ६.०३३.०१

वृषन्- वर्षक। इन्द्र। यः। ओजिष्ठः- बलिष्ठः। मदः- हर्षकरः। स्वभिष्टिः- शोभनैषणयुक्तः। दास्वान्- दाता। यः। स्वश्वः- शोभनप्राणतुरगसम्पन्नः। सौवश्व्यम्- शोभनप्राणतुरगो यथा भवति तथा। वृत्रा- आवरणानि। वनवत्- नाशयेत्। समत्सु- समरेषु। अमित्रान्- शत्रून्। सासहत्- अभिभवेत्। तम्। नः- अस्मभ्यम्। सु- सुष्ठु। दाः- यच्छ॥१॥

त्वां हीन्द्रावसे विवाचो हवन्ते चर्षणयः शूरसातौ।
त्वं विप्रेभिर्वि पणीँरशायस्त्वोत इत्सनिता वाजमर्वा॥ ६.०३३.०२

शूरसातौ- शूरलाभाय। त्वाम्। हि- खलु। इन्द्र। अवसे- रक्षायै। विवाचः- विशेषवाग्युक्ताः। चर्षणयः- जनाः। हवन्ते- आह्वयन्ति। त्वम्। विप्रेभिः- मेधाविभिः। पणीन्- लोभिनः। वि अशायः- अस्वापयः। त्वोतः- त्वद्रक्षितः। इत्- एव। सनिता- सम्भक्ता। वाजम्- अन्नं प्रति। अर्वा- अभिगन्ता भवति॥२॥

त्वं ताँ इन्द्रोभयाँ अमित्रान्दासा वृत्राण्यार्या च शूर।
वधीर्वनेव सुधितेभिरत्कैरा पृत्सु दर्षि नृणां नृतम॥ ६.०३३.०३

नृतम- अतिशयनायक। शूर- समर्थ। इन्द्र। दासा- तामसानि। आर्या- सात्त्विकानि। वृत्राणि- आवरणानि। उभयान्। अमित्रान्- अन्तरायत्त्वादमित्रभूतानि। तान्- तानि। सुधितेभिः- प्रहरणैः। वनेव- वृक्षानिव। अत्कैः- भवदीयरूपैः। वधीः- नाशय। पृत्सु- युद्धेषु। नृणाम्- अस्मद्विरोधिनः। दर्षि- दारयसि॥३॥

Dr. Rangani
WEBOLIM

स त्वं न इन्द्राकवाभिरूती सखा विश्वायुरविता वृधे भूः।

स्वर्षाता यद्धयामसि त्वा युध्यन्तो नेमधिता पृत्सु शूर॥ ६.०३३.०४

सः- असौ। त्वम्। इन्द्र। नः- अस्मभ्यम्। अकवाभिः- अकुत्सितैः। ऊती- रक्षणैः। सखा- सुहृत्। विश्वायुः- सर्वेषां प्राणभूतः। अविता- रक्षिता। वृधे- वृद्ध्यै। भूः- भव। स्वर्षाता- स्वर्गसम्भजनाय। नेमधिता- केषाञ्चिज्जयदेषु। पृत्सु- युद्धेषु। शूर- समर्थ। त्वा- त्वाम्। युध्यन्तः। ह्वयामसि- आह्वयामः ॥४॥

नूनं न इन्द्रापराय च स्या भवा मृळीक उत नो अभिष्टौ।

इत्था गृणन्तो महिनस्य शर्मन्दिवि ष्याम पार्ये गोषतमाः॥ ६.०३३.०५

नूनम्- निश्चयेन। इन्द्र। नः- अस्मभ्यं च। अपराय- इतरेभ्यश्च। स्याः- भव। उत- अपि च। नः- अस्माकम्। अभिष्टौ- सदेषणे। मृळीकः- आनन्दकरः। भव। इत्था- एवम्। गृणन्तः- स्तुवन्तः। महिनस्य- महात्मनस्तव। शर्मन्- आनन्दे। दिवि- दिव्ये। पार्ये- दुःखस्य पारे। गोषतमाः- अतिशयेन सम्भजन्तः। स्याम- भवेम ॥५॥

Dr. Rangaji
WEBOLIM